

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 6To/48/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2118012822
Dátum vydania rozhodnutia: 11. 07. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Stanislavská
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2118012822.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Stanislavskej a sudcov JUDr. Jozefa Piknu a JUDr. Janky Klčovej, v trestnej veci obžalovanej F. X. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, o odvolaní obžalovanej proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 4.12.2018 sp. zn. 3T/80/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 11.7.2019 v Trnave, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolanie obžalovanej F. X., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom zo dňa 4.12.2018 Okresný súd Trnava pod sp. zn. 3T/80/2018 uznal obžalovanú F. X. vinnou z obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d), ods. 2 písm. a), písm. c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. j) Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že

v nezistenom čase a na neznámom mieste si neoprávnene zaobstarala a následne až do 13.40 hod. dňa 30.05.2018 na rôznych miestach v meste Hlohovec - Šulekovo pri sebe neoprávnene prechovávala - 1 ks ženskej silonkovej ponožky telovej farby, ktorá obsahovala 10 ks plastových uzatvárateľných vreciek s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 22,617 g s priemernou koncentráciou 68,1 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 15402 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 385 obvykle jednorazovým dávkam drogy s tým, že hodnota takto zaisteného metamfetamínu predstavuje sumu min. 904,68 Eur, a

- 1 ks ženskej silonkovej ponožky čiernej farby, ktorá obsahovala 6 ks plastových uzatvárateľných vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom bieleho kryštalického materiálu s hmotnosťou 9,938 g s priemernou koncentráciou 42,5 % hmotnostných metamfetamínu, obsahujúci 4224 mg absolútneho metamfetamínu, čo zodpovedá minimálne 106 obvykle jednorazovým dávkam drogy s tým, že hodnota takto zaisteného metamfetamínu predstavuje sumu min. 397,52 Eur,

ktoré mala za účelom ďalšieho predaja ďalším osobám, pričom v tomto období po predchádzajúcej telefonickej dohode osobne zaobstarala, poskytla alebo predala metamfetamín minimálne ďalším trom osobám na rôznych miestach, a to F. A., F. E. a J. B., pričom metamfetamín je zaradený v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov do II. skupiny psychotropných látok,

hoci obžalovaná F. X. bola rozsudkom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/5/2016 zo dňa 05.04.2016, právoplatným dňa 28.06.2016, v spojení s uznesením Krajského súdu Trnava, sp. zn. 3To/28/2016 zo dňa 28.06.2016, uznaná vinnou zo spáchania zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držania a obchodovania s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona, za čo jej bol okrem iného uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 (tri) roky so skúšobnou dobou v trvaní 3 (tri) roky s uložením probačného dohľadu.

Za to obžalovanej prvostupňový súd uložil podľa § 172 ods. 2 Trestného zákona, s prihliadnutím na § 38 ods. 2, ods. 3 Trestného zákona, § 36 písm. l) Trestného zákona a aj per analogiam § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 7 (sedem) rokov, na výkon ktorého ju zaradil podľa § 48 odsek 2 písm. b) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Prvostupňový súd zároveň podľa § 76 odsek 1, § 77 odsek 1 písm. a), písm. b), písm. c) Trestného zákona v spojení s § 78 odsek 1 Trestného zákona obžalovanej uložil ochranný dohľad v trvaní 2 (dva) roky a podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona aj trest prepadnutia veci a to: finančných prostriedkov vo výške 175,- eur a 3 ks mobilných telefónov zn. Nokia, typ RM-944, RM-1037 a RM-1190, ktorých vlastníkom sa podľa § 60 ods. 5 Trestného zákona stáva štát.

Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že obžalovaná na hlavnom pojednávaní uznal svoju vinu zo žalovaného skutku podľa § 257 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, svoje konanie oľutovala, pričom na otázky podľa § 333 ods. 3 písm. c), d), f), g) a h) Trestného poriadku odpovedala kladne. Okresný prokurátor navrhol vyhlásenie obžalovaného prijať, na čo okresný súd toto vyhlásenie prijal a vykonal dokazovanie len vo vzťahu k výroku o treste.

Vo vzťahu k výroku o treste prvostupňový súd uviedol, že s prihliadnutím na to, že zistil u obžalovanej jednu poľahčujúcu okolnosť (§ 36 písm. l) Trestného zákona - priznala sa k spáchaniu trestného činu a tento úprimne oľutovala) a zároveň súd nezistil priťažujúce okolnosti (odsúdenie Okresného súdu Trnava, sp. zn. 15T/5/2016 zo dňa 05.04.2016, je kvalifikačným znakom, preto nie je možné vzhľadom na priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m) Trestného zákona), pristúpil k aplikácii § 38 ods. 3 Trestného zákona, nakoľko u obžalovanej prevyšoval pomer poľahčujúcich okolností a pristúpil aj k použitiu § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona, nakoľko obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a úprimne ho oľutovala, čím nastala teoretická možnosť per analogiam uzavretia a schválenia dohody o vine a treste, pričom považoval za dostatočný trest odňatia slobody vo výmere 7 rokov, keď mal zákonnú možnosť uložiť trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby (t.j. 6 rokov a 8 mesiacov, čo sú dve tretiny z 10 rokov).

Obžalovanú na výkon tohto trestu zaradil prvostupňový súd podľa § 48 ods. 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná nebola v predchádzajúcich 10 rokoch vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, a nakoľko pristúpil aj k mimoriadnemu zníženiu trestu, nepovažoval za potrebné zaradenie obžalovanej do ústavu na výkon trestu s maximálnym stupňom stráženia.

Nakoľko obžalovaná spáchala obzvlášť závažný zločin, obligatórne z tohto dôvodu obžalovanej prvostupňový súd uložil aj ochranný dohľad v trvaní 2 roky.

Zároveň obžalovanej prvostupňový súd uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Trestného zákona trest prepadnutia veci uvedených vo výrokovej časti prvostupňového rozsudku, nakoľko obžalovaná použila tieto veci na spáchanie trestného činu, resp. slúžili na páchanie trestnej činnosti.

Obžalovaná podala prostredníctvom svojho obhajcu JUDr. Juraja Gavalca riadne a včas odvolanie proti výroku o treste, ktoré odôvodnila tým, že uložený trest je pre ňu neprimerane prísny z pohľadu jej osobných pomerov, preto navrhla, aby jej bol tento trest v odvolacom konaní znížený podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona.

Prokurátor odvolanie proti rozsudku nepodal.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 (podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné) alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3 (súd rozhodol v nezákonnom zložení, obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky), preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Krajský súd v Trnave, ako súd odvolací, postupom uvedeným vo vyššie citovanom ustanovení Trestného poriadku zistil, že odvolanie proti rozsudku okresného súdu podala procesná strana na to oprávnená, pričom tak urobila v lehote ustanovenej v zákone.

Krajský súd vo veci vykonal verejné zasadnutie dňa 30.5.2019, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry a obhajca obžalovanej, pričom obžalovaná súhlasila s vykonaním verejného zasadnutia v

jej neprítomnosti. Nakoľko obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu podala žiadosť na odňatie veci Krajskému súdu v Trnave a jej pridelenie Krajskému súdu v Nitre z dôvodu hospodárnosti, predložil Krajský súd v Trnave spis na rozhodnutie Najvyššiemu súdu Slovenskej republiky, ktorý dňa 5.6.2019 o predmetnom návrhu rozhodol tak, že podľa § 23 ods. 1 Trestného poriadku sa táto trestná vec Krajskému súdu v Trnave neodníma.

Krajský súd následne určil nový termín verejného zasadnutia na deň 11.7.2019, na ktoré sa dostavil zástupca krajskej prokuratúry a obhajca obžalovanej, pričom obžalovaná súhlasila s vykonaním verejného zasadnutia v jej neprítomnosti. Obhajca obžalovanej na verejnom zasadnutí uviedol, že sa celom rozsahu pridržiava svojho písomne zdôvodneného odvolania a zástupca Krajskej prokuratúry v Trnave na verejnom zasadnutí uviedol, že navrhuje odvolanie obžalovanej ako nedôvodné podľa § 319 Trestného poriadku zamietnuť, nakoľko trest je primeraný.

Pri plnení prieskumnej povinnosti krajský súd zistil, že okresný súd, po obdržaní obžaloby vykonal všetky dôkazy potrebné pre objektívne a zákonné rozhodnutie, tieto dôkazy vyhodnotil individuálne a v ich súhrne podľa pravidiel uvedených v § 2 odsek 12 Trestného poriadku a následne sa dopracoval k správne rozhodnutiu čo do (napadnutého) výroku o treste.

Následne v odôvodnení napadnutého rozsudku okresný súd v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Trestného poriadku správne uviedol, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia opiera a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, najmä ak si navzájom odporujú. Z odôvodnenia je zrejmé, ako sa súd vyrovnal s obhajobou a akými právnymi úvahami sa spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona.

Krajský súd je toho názoru, že odôvodnenie napadnutého rozsudku je presvedčivé, preto proti nemu nemá podstatné výhrady a odôvodnenie napadnutého rozsudku si v podstatných častiach osvojuje.

Podľa § 39 ods. 1 Trestného zákona ak súd vzhľadom na okolnosti prípadu alebo vzhľadom na pomery páchatel'a má za to, že by použitie trestnej sadzby ustanovenej týmto zákonom bolo pre páchatel'a neprímerane prísne a na zabezpečenie ochrany spoločnosti postačuje aj trest kratšieho trvania, možno páchatel'ovi uložiť trest aj pod dolnú hranicu trestu ustanoveného týmto zákonom.

Vo vzťahu k námietke obhajoby, že uložený trest je pre obžalovanú z pohľadu jej osobných pomerov neprímerane prísny, odvolací súd uvádza, že obžalovaná neuviedla žiadne osobné pomery, ktoré by odôvodňovali mimoriadne zníženie trestu v zmysle ustanovenia § 39 ods. 1 Trestného zákona, pričom ani odvolací súd takéto osobné pomery (a ani okolnosti prípadu) po preštudovaní spisu nevzhliadol.

Je potrebné dať do pozornosti, že prvostupňový súd už obžalovanej mimoriadne znížil trest pod dolnú hranicu trestnej sadzby v zmysle ustanovenia § 39 ods. 2 písm. d), ods. 4 Trestného zákona per analogiam a obžalovanú zaradil na výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, nakoľko obžalovaná sa k spáchaniu skutku priznala a úprimne ho oľutovala (vrátane urobenia vyhlásenia o vine zo žalovaného skutku, ktoré prvostupňový súd prijal) a tým v podstate aj vyhovel návrhu obhajoby vyslovenému v záverečnej reči na hlavnom pojednávaní.

Akékoľvek ďalšie zníženie trestu obžalovanej by podľa názoru odvolacieho súdu nebolo v tomto prípade v súlade s Trestným zákonom, trest by bol neprímerane mierny a nespĺňal by individuálnu ako ani generálnu výchovnú funkciu.

Vzhľadom k tomu, že odvolací súd považuje napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa čo do napadnutého výroku o treste za správny a zákonný, krajský súd odvolanie obžalovanej podľa § 319 Trestného poriadku ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.